

[Peter Duetoft]

flydelse, vi skal sidde med ved bordet. Faktisk er det den samme tankegang, CD bruger i den hjemlige politik. Vi har søgt indflydelse og sat os med ved bordet og har dermed fået den indflydelse, som man ikke får, når man står udenfor.

Jeg vil gerne rejse spørgsmålet: Hvem tjener i virkeligheden det borgerlige Danmark bedst, hvem gør landet den største tjeneste? CD, der har nogle praktiske resultater at vise frem, eller VKZ, der bliver stemt ned den ene gang efter den anden? Det synes jeg er en god diskussion at tage, når man taler med borgerlige kredse i det danske samfund.

Der er ét udgangspunkt, som også det borgerlige Danmark, også erhvervslivet, må tage til efterretning – hvor meget man end er ked af det – og det er, at der i det danske Folketing i dag er et flertal bestående af S, SF og Det Radikale Venstre. Der har vi varslingsregeldiskussionen fra i dag som et godt eksempel.

Hvad havde været lettere end at blive ved at køre en linje, der sagde, at det forslag ville man ikke røre med en ildtang? Jamen hvad havde resultatet så været? Resultatet havde været, at netop det flertal så havde stemt et forslag igennem, som efter vores opfattelse ville være til skade for erhvervslivet.

Hvad er nu resultatet? Jo, ved at sætte os ind og bruge indflydelsen er det lykkedes at mildne forslaget så meget, at man bør kunne leve med det. Og jeg tror på, at i årene fremover vil CD's og Kristeligt Folkepartis indsats for at mildne forslaget blive det, der bliver husket i virksomhedernes dagligdag, frem for Venstres og De Konservatives flotte, pragtfulde, strømmede taler i folketingsdebatten i dag. De kan være interessante for mennesker, der af historiske grunde vil slå op i de grønne bøger, men de vil ikke have nogen som helst indflydelse på den praktiske dagligdag i virksomhederne, mens det kompromis, der er blevet indgået i regeringen om dette varslingsforslag, som var en speciel situation, faktisk får nogle konsekvenser i praksis.

Jo, det kan være, at det kan betale sig at sætte sig med ved bordet.

Når jeg gør så meget ud af dette med et flertal af S, SF og De Radikale, er det, fordi CD som et borgerligt parti ofte bliver mødt med påstanden om, at vi har snydt det borgerlige Danmark. Jeg vil godt sige – og jeg vil sige til

formanden, at jeg nu citerer – at «vi har ikke snydt Danmark for Uffe som statsminister». Den påstand møder vi jo igen og igen, men jeg vil gerne understrege, at alternativet til den nuværende regering ikke havde været Ellemann-Jensen som statsminister. Alternativet til den nuværende regering havde været et andet flertal, der findes i Folketinget i dag. Og jeg rejser bare spørgsmålet: Hvad tror man, at SF's holdning – som jeg respekterer, men er uenig i – omkring NATO, omkring Den Europæiske Union, omkring miljøpolitikken, omkring transportpolitikken, omkring skattepolitikken eller omkring boligpolitikken ville have betydet for sådan en regering?

Jamen så tag dog den nuværende regerings linje, dens beslutninger, og sammenlign bl.a. med, hvad hr. Holger K. Nielsen siger på sin kongres, og se, hvor indflydelsen ligger. Og dér må man vel understrege, at fra et borgerligt synspunkt har det været bedre at få den løsning, der er nu, end at have fået hr. Holger K. Niensens indflydelse.

Jo, vi har ikke noget at skamme os over.

Så er det en af myterne i debatten, at CD skulle være gået i regering for at holde SF ude; SF bruger jo ganske mange kræfter på selv at bære den myte frem. Dermed er der jo så også af og til i debatten påstande om, at CD skulle være et udemokratisk parti, fordi vi vil fratage folkevalgte politikere indflydelse.

Jeg vil gerne understrege, at CD har ingen intentioner overhovedet om at holde SF ude af det parlamentariske arbejde. Vi har overhovedet ikke nogen problemer med de personlige relationer til SF's folketingsmedlemmer. Dem mener jeg at vi har et udmærket personligt forhold til ligesom til andre partiers. Men det er jo en kendsgerning, at et politisk partis medlemmer herinde er blevet valgt for at føre en linje i retning af den, som dets vælgere har stemt for, og da CD og SF er uenige på langt de fleste politiske områder, er det da naturligt, at vi trækker beslutningerne i en anden retning, end SF gør. Og hvis vi vinder det lille træk, så har vi frataget SF noget indflydelse. Og hvis SF vinder den trækamp, så har CD mistet noget indflydelse. Det er det, der ligger i det.

Det, vi ønsker, er at trække Danmark i en anden retning end den, SF ønsker. SF ønsker et socialistisk Danmark. CD ønsker et borger-